

5 Rd. aarlig, vil Præmien være 53 f. aarlig, altsaa 1 f. om Ugen. Saa lavt stiger altsaa den nu bestaaende Anstalt ned. Jeg veed nok, at den ikke for Diebliffet benyttes synderlig paa denne Maade, men der er efter min Mening Intet i Veien for denne Benyttelse, og naar man sætter Anstalten i Forbindelse med Befolkningens lavere Classer rundt omkring i Landet ved Hjælp af de Mellemled, der ere foreslaaede i dette Udkast, troer jeg, at den i det Væsentlige vil kunne udrette det Samme som den her foreslaaede nye Anstalt. — Der er ikke i dette Udkast fastsat noget Minimum for Forsørgelse, men der er dog virkelig, troer jeg, en Nødvendighed for at sætte et vist Minimum for at forhindre, at der ligefrem drives Spot med Sagen, og man kan dog antage, at Beløbet maa have en vis Størrelse, for at det kan gavne Bedkommende. Naar f. Ex. en Mand fikker sig 1 Rd. aarlig fra sit 60de Aar, da kan dette Bidrag dog ikke være af nogen Betydning for hans selvstændige Existens, og altsaa troer jeg, at der i Praxis i den Art af Forsørgelse maa anerkjendes et Minimum af 5 Rd.; det vil ingenlunde være sat for høit. Medens man ikke har fastsat noget Minimum, har man derimod fastsat et Maximum. Det forekommer mig nu, at det er aldeles overflødig og næsten besynderligt, at man fastsætter, at der i den ene af de af Staten garanterede Forsørgelsesanstalter ikke maa erhverves Understøttelse til et høiere Beløb end 360 Rd.; thi, naar jeg da vil have en saadan til et Beløb af 370 Rd., gaar jeg altsaa blot til den anden af Staten garanterede Anstalt. Det, der er Spørgsmaal om ved dette Lovforslag, er jo blot, om Staten skal paatage sig en Garantii, og en saadan har den jo paa det ene som paa det andet Sted. Det forekommer mig altsaa, at der heller ikke her er Noget, som berettiger til en Udskillelse. Det ligger mulligviis i, at man puster en anden Bestyrelsesmaade, og det er ganske naturligt, at dette falder En ind, da der jo tidligere her i Salen har været talt om den Maade, hvorpaa den nu bestaaende Anstalt bestyres og virker. Derom skal jeg ikke tillade mig at udtale den allersjærneste Art af Dom. Den kan være feilagtig, og den kan være rigtig — det veed jeg ikke —, men er der

Feil, maae de vel kunne rettes. Den nuværende Anstalt har en collegial Bestyrelse, men, selv om dette er lovbefæstet, kan det jo let blive forandret, idet man jo alligevel skal sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse; den kan sige, at Statens Garantii ogsaa skal gjælde for Anstalten af 1842, naar Bestyrelsen forandres. Der er visse Elementer, som der ikke her er tænkt paa, men som man dog i en eller anden Form maae komme til at bruge. Der kan være gjenstridige og vanskelige Mathematikere, men man kan sandelig ikke undvære saadanne ved det Arbejde, der er Tale om i § 16, og man maa tage dem, som de ere. Altsaa de to mathematiske Directeurer, der nu ere, kan man give en anden Stilling, eller man kan mulig faae andre Personer ind o. s. v.; mer det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at oprette to Anstalter. Det kunde være, at man kunde søge Grunden til de to Anstalter deri, at man vilde opstille forskjellige Talrækker. Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke, at der forekommer mig at være noget Uklart i den ærede Secretairs (Tobiesen) Foredrag med Hensyn til Tarifen; man kan ikke gjøre Tarifen anderledes for visse Arter af Understøttelser, fordi man slaaer af paa andre; Tarifen maa beregnes efter den Værdi, hvori Understøttelsen virkelig staaer Anstalten, med Tillæg af et Bidrag til Bestyrelsen; andre Hensyn kunne ikke toges, og man kan ikke gjøre en Art af Forsikring billigere, end den i sig selv burde være, og lade sig betale gennem andre Forsikringer; enhver Ting maa betales efter sin Værdi. Det kan altsaa, som sagt, være, at man har tænkt paa forskjellige Talrækker. Jeg troer ikke, at der tidligere har været tænkt derpaa, og jeg troer heller ikke, at der bør tænkes derpaa; der er tænkt paa en anden Forrentning af de indkomne Capitaler, men den maa man jo kunne forandre ved den gamle Anstalt (Andræ: Nei!). So, jeg skalde dog troe, at det maatte kunne gjøres, jeg troer, at dens Capitaler maatte kunne gjøres rentebringende paa samme Maade, og at Rentebestemmelserne maatte idetmindste fra en vis Tid eller for en ny Serie kunne sættes anderledes.

Der er i Motiverne til § 10 nævnt Grunden, hvorfor man ikke for Diebliffet kan fast-